

2121 2den Bev. af Finantslovs. f. Finantsaaret fra 1ste April 1872 til 31te Marts 1873. 2122

maaſke med Grund kan reises mod hele den civiliserede Verden for Diebliffet, og det er den, at man forgylder Hovedet, men lader Fødderne ubedækkede. Nogle Bemærkninger til det, der er fremt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (S. B. Rimestad) angaaende Skolefontingenterne, turde jeg maaſke opsætte, til vi komme til disse Endringsforslag. Jeg udtalte, at jeg vilde komme til at henvende mig til det ærede Medlem fra Odense Amts 1ste Valgkreds (Koch); jeg indser imidlertid, at de Bemærkninger, jeg allerede har gjort, have lagt saa stærkt Besslag paa Thingets Tid, at det vilde være heldigt for Diebliffet, ogsaa for den Sag, jeg forsvare, om jeg affærer den Del af mine Bemærkninger til et senere Tidspunkt, da vi skulle til at behandle dette Forslag.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Jeg vil benytte denne Leilighed til at gjøre en Bemærkning, som maaſke ellers kunde blive forglemt, og jeg veed ikke, om jeg endnu engang kommer til at tage Ordet inden Afstemningen; den er foranlediget ved et Spørgsmaal fra det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Dinesen) ved Slutningen af Forhandlingen igaar. Jeg skylder ham Svar paa den Forespørgsel, han da rettede til mig, hvad jeg kan gjøre i al Korthed ved at henvise til den Erklæring, jeg paa Ministeriets Begne har afgivet til Udvalget med Hensyn til den Forbring angaaende botanisk Have, som af hele Udvalget er opstillet Sp. 105—6 i Betænkningen, og som gaar ud paa, „at det reservede Areal i det nordvestlige Hjørne indlemmes i Haven, saaledes at det navnlig ikke adskilles derfra ved Staffit eller anden Indbegning“. Derpaa gif Spørgsmaalet ud og mit Svar tror jeg er klart nok. — Jeg kan heller ikke undlade strax at fremsætte et Svar paa de Bemærkninger, der nu fremkom fra det ærede Medlem, som sidst havde Ordet, og hvoraf ganſke viſt den første Del var specielt

henvendt til mig. De gif navnlig ud paa, at der i min Optraeden ligeoverfor Mindretallet skulde have viſt sig, hvad det ærede Medlem kaldte en vis mistroſtig Tone, men deri tager det ærede Medlem fuldstændig fejl. Jeg er overbevist om, at der end ikke er et eneste Ord, som kunde antyde en saadan Stemning hos mig, men hvis det ærede Medlem derimod havde sagt en vis Art af Misnoie ligeoverfor den Optraeden, som er viſt af Mindretallet og navnlig af dets Ordfører, den ærede Rigsdagsmand selv, vilde det ærede Medlem være kommet Sandheden nærmere, det vil jeg paa ingen Maade benegte. Jeg betvivler ogsaa, at Nogen, som har gjennemlæst Mindretallets Forslag, som har set den Maade, hvorpaa disse Forslag ere blevne opstillede og begrundede i selve Betænkningen, og som yderligere har hørt baade Ordene og den Tone, hvori de endvidere ere blevne forsvarede af den ærede Rigsdagsmand selv, egentlig med Billighed kunde vente, at der fra den paa-gjældende Ministers Side skulde tales i en anden Tone, end ſket er af mig. Jeg er paa ingen Maade omſtindet; jeg har været Medlem af Rigsdagen og Minister saalænge, at jeg har overmaade let ved at taale Meget, som det maaſke vilde falde Andre vanskeligt at taale, men jeg tror, at jeg, uden at ville reſifere Modſigelse fra nogen Side, tør ſige, at den ærede Rigsdagsmand er, hvad man kalder vel ſkiftet til at sætte en Minister paa Prøve med Hensyn til, hvor stærk han maatte være. Dert har den ærede Rigsdagsmand endog et ualmindeligt Talent, om jeg maa bruge dette ſkjønne Udtryk, og dette synes han mig ogsaa at viſe ved den Maade, hvorpaa han talte idag, ligesom ſandelig ogsaa ved den Maade, hvorpaa han talte igaar. Med Hensyn til de første saakaldte mindre Forslag, som omtales af ham, foranlediger han mig til den Bemærkning, som jeg tror ſkal blive ſtaaende som ſand, at naar man virkelig opfatter disse Spørgsmaal saaledes, som han nu har ſøgt at give det Udſeende